

ΠΡΟΣ : ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΙΤΗΣΗ-ΟΧΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΑΠΑΙΤΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΠΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ

Του.....,
κατοίκου....., με ΑΦΜ:....., αριθμό
μητρώου συνταξιούχου....., τηλ:.....

Είμαι στρατιωτικός συνταξιούχος, απόστρατος Αξιωματικός του ΣΞ και λαμβάνω μηνιαία σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο. Οι δε συντάξιμες αποδοχές μου υπολογίζονται επί τη βάσει του ειδικού μισθολογίου των εν ενεργεία ομοίβαθμων μου στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων.

Με τις διατάξεις του άρθρου 16 του Ν 4024/2011 καθορίστηκε από 1/11/2011 το ύψος των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας ως εξής: Α) το επίδομα των εορτών Χριστουγέννων στο ποσό των 500 ευρώ, Β) το επίδομα των εορτών του Πάσχα στο ποσό των 250 ευρώ και Γ) το επίδομα αδείας στο ποσό των 250 ευρώ.

Με την υποπαράγραφο Γ 1 περίπτωση 1 του άρθρου πρώτου του Ν 4093/12 ορίστηκε χωρίς απολύτως ουδεμία αιτιολογία στην αιτιολογική έκθεση του εν λόγω νόμου ότι: *«1.Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος καταργούνται από 1/1/2013».*

Επειδή η εν λόγω κατάργηση των ως άνω επιδομάτων συνιστά αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση, καθόσον με αυτήν θίγεται ο πυρήνας σημαντικών τακτικών μισθολογικών παροχών και ματαιώνεται το κοινωνικό κεκτημένο μου επί του αντίστοιχου περιουσιακού δικαιώματος και επομένως η πλήρης κατάργηση νομοθετημένων εισοδηματικών παροχών είναι απολύτως δυσανάλογη σε σχέση με τους επιδιωκόμενους από το νομοθέτη σκοπούς.

Επειδή η επιλεκτική μονομερής επιβάρυνση της κατηγορίας των μισθωτών και συνταξιούχων έναντι άλλων ομάδων πολιτών που φοροδιαφεύγουν, δημιουργεί άνιση μεταχείριση των διοικούμενων, η οποία όμως έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις του Συντάγματος και ιδίως αυτών των άρθρων 2 παρ. 1, 4, 22 παρ. 4 και 5, 25 παρ. 1 και 4 και 88.

Επειδή η μεταβολή του ειδικού μισθολογικού μου καθεστώτος με μείωση των συντάξιμων αποδοχών μου δεν μπορεί να γίνει, αφενός χωρίς να συντρέχει σοβαρός λόγος δημοσίου συμφέροντος και, αφετέρου χωρίς να προκύπτει από συγκεκριμένα στοιχεία ότι η μείωση αυτή είναι αναγκαία για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού δημοσίου συμφέροντος και δεν μπορεί να αναπληρωθεί από άλλα μέτρα.

Επειδή οι προαναφερόμενες διατάξεις της υποπαραγράφου Γ1 (περίπτωση 1) του άρθρου πρώτου του Ν 4093/12 που κατήργησαν ολοσχερώς τα ως άνω επιδόματα είναι ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες ως αντίθετες αφενός προς την υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη του άρθρου 1 (εδάφιο α') του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ) και αφετέρου προς τις διατάξεις του άρθρου 17 (παράγραφος 1 και 2) του Συντάγματος, δηλαδή προς διατάξεις που προστατεύουν "υφιστάμενα" περιουσιακά δικαιώματα (εμπράγματα και ενοχικά) των πολιτών για τους εξής λόγους:

1.α αα. Το άρθρο 1 (εδάφιο α') του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ) που κυρώθηκε μαζί με τη σύμβαση με το άρθρο 1 του ν.δ. 53/1974 (Α 256) και έχει σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος αυξημένη (έναντι των κοινών νόμων) ισχύ ορίζει ότι: *«πάν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθεί της ιδιοκτησίας αυτού ει μη δια λόγους δημόσιας ωφέλειας και υπό τους προβλεπομένους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του Διεθνούς δικαίου όρους».*

Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται καταρχήν γενικός και απόλυτος κανόνας σύμφωνα με τον οποίο κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας και υπό τους όρους που προβλέπει ο νόμος.

Στην έννοια της περιουσίας περιλαμβάνονται όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και τα δικαιώματα περιουσιακής φύσης και τα νομίμως κερκτημένα

οικονομικά συμφέροντα με συνέπεια να καλύπτονται από τη διάταξη αυτή και τα ενοχικής φύσης περιουσιακά δικαιώματα και ειδικότερα απαιτήσεις, είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά.

Ενόψει όλων των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι η ολοσχερής κατάργηση των επιδομάτων Χριστουγέννων Πάσχα και αδειάς προσκρούει στη Συνταγματική υποχρέωση σεβασμού και Προστασίας της αξίας του ανθρώπου στις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας, στην προστασία της εργασίας καθώς και στις υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις του άρθρου 1 (εδάφιο α') του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ) Συνιστάται αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση με την οποία προσβάλλεται ο πυρήνας και ματαιώνεται το σχετικό μας περιουσιακό δικαίωμα για την καταβολή τους και κατά συνέπεια αντίκειται προδήλως στις προαναφερόμενες Συνταγματικές διατάξεις, τις οποίες κατάφορα παραβιάζουν.

Επειδή ανήκουμε στην κατηγορία των «ειδικών μισθολογίων» που έχουμε υποστεί αλληπάλληλες μειώσεις σε σχέση με άλλες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων και οι Ν 4093/2012 και 4307/2014 που επέφεραν τις μειώσεις αυτές στις συντάξιμες αποδοχές μου έχουν κριθεί με τις υπ' αριθμ. 2192/2014 και 1128/2016 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι προσκρούουν σε βασικές διατάξεις του Συντάγματος και ιδιαίτερα στην αρχή της ιδιαίτερης μισθολογικής μεταχείρισης των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων σε συνδυασμό με τη σπουδαιότητα και την επικινδυνότητα της εργασίας που παρείχα, όσο ευρισκόμουν στην ενέργεια.

Επειδή οι πάσης φύσεως μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές μου συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων αυτών δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ.

Επειδή, εν όψει όλων των ανωτέρω, το Ελληνικό Δημόσιο οφείλει να μου καταβάλει, αναδρομικά από 1-1-2016 μέχρι σήμερα, τα επιδόματα εορτών Πάσχα, Χριστουγέννων και αδειάς, που καταργήθηκαν με την αντισυνταγματική διάταξη της Υποπαραγράφου Γ.1 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012, τα οποία ανέρχονται στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500,00 €) και δη:

1.	Επίδομα Πάσχα 2016	250 ευρώ
2.	Επίδομα αδειάς 2016	250 ευρώ
3.	Επίδομα Χριστουγέννων 2016	500 ευρώ
4.	Επίδομα Πάσχα 2017	250 ευρώ
5.	Επίδομα αδειάς 2017	250 ευρώ
6.	Επίδομα Χριστουγέννων 2017	500 ευρώ
7.	Επίδομα Πάσχα 2018	250 ευρώ
8.	Επίδομα αδειάς 2018	250 ευρώ

ΣΥΝΟΛΟ 2.500 ΕΥΡΩ

Επειδή, σύμφωνα με τα παραπάνω η διάταξη της Υποπαραγράφου Γ.1 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 είναι αντισυνταγματική και αντίθετη με τις αποφάσεις του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, με τις οποίες η Διοίκηση οφείλει να συμμορφωθεί.

Επειδή, η ανωτέρω διάταξη είναι ανίσχυρη και έχει ακυρωθεί.

Επειδή, το Συμβούλιο Σας είναι αρμόδιο να αναγνωρίσει την απαίτησή μου.

Επειδή, τα ποσά αυτά δεν τα καταβάλλει το αντίδικο, παρά τις συνεχείς οχλήσεις μου και διαμαρτυρίες μου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

A. Να μου επιστραφούν νομιμοτόκως, ως αχρεωστήτως και παρανόμως παρακρατηθέντα, αναδρομικά από 1/1/2016 τα ποσά αυτά που αφορούν τα επιδόματα εορτών Πάσχα, Χριστουγέννων και αδειάς που καταργήθηκαν με την αντισυνταγματική διάταξη της Υποπαραγράφου Γ.1 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012, τα οποία ανέρχονται συνολικά στο ποσό των **δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500,00 €)**

B. Να επανέλθουν τα επιδόματα εορτών Πάσχα, Χριστουγέννων και αδειάς, όπως αυτά καθορίστηκαν την 1/11/2011 σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 του Ν. 4024/2011.

Υπογραμμίζεται, ότι η αίτησή μου έχει **θέση όχλησης για κάθε νόμιμη συνέπεια**, περιλαμβανομένης και της έναρξης της τοκοφορίας και της διακοπής παραγραφής κατά το άρθρο 143 περ. γ' του ν. 4270/2014.

Αθήνα, ... / ... /2018

Ο αιτών